

מ"ת 67502/03/19 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו ראשד

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 67502-03-19 מדינת ישראל נ' אבו ראשד(עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ מתמחה דוד מכייב
משיב	אמיר אבו ראשד (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכח, תקיפה צוואת הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בניגוד לסעיפים 428 רישא, 427 רישא, 382+380(א) ו- 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

3. על פי עובדות כתב האישום המתלונן הינו בעלים של רפת וחברת משאיות במושב ערוגות. בין השנים 2009-2010 חוו המתלונן ואביו פגיעות שונות ברכושם.

בשנת 2010 ביקש המתלונן (בכתב האישום נרשם בטעות הנאשם) מבן דודו לארגן מפגש בינו לבין המשיב מכיוון שסבר שהמשיב הוא האחראי לנזקים שנגרמו לו. השניים נפגשו במשק 4 במושב ינון, מקום מגורי בן הדוד. בפגישה, איים המשיב על המתלונן ואמר לו שהוא לא ימשיך לעבוד וימשיך לסבול מנזקים, אלא אם ישלם 300,000 ₪ פיצוי על כך שאביו של המתלונן פגע בכבודו והאשים אותו בפגיעה ברכושו. המשיב דרש מהמתלונן את הכסף במהירות ולא, המתלונן ימצא את העסק שלו "גוש פחם". המתלונן לא שילם למשיב.

בשנת 2016, הגיע המשיב לרפת שבבעלות המתלונן וביקש מהמתלונן שיסייע למשיב להקים עסק של גידול בקר וירשום את העסק על שמו. המתלונן סירב. באותו מעמד אמר המשיב למתלונן שבתחום הבקר והמשאיות יש הרבה גניבות והציע למתלונן להציב במקום שומר מטעמו. המתלונן סירב. המשיב אמר לו שכשיגנובו לו יבין שלהעמיד שומר יהיה יותר זול.

בשנת 2017 נפגש המשיב עם המתלון והציע להביא לו שתי משאיות לתפעול עסקיו, בעלות של 80,000 ₪ לחודש למשאית. המתלון סירב.

בהמשך, במשך תקופה של מספר חודשים נגנבו מהחברת המשאיות שבבעלות המתלון כמויות גדולות של סולר. באותה תקופה, במספר הזדמנויות, המשיב הגיע למשרדו של המתלון ושב על הצעתו להעמיד שמירה על עסקיו של המתלון כדי למנוע את גניבות הסולר, הכל כדי להניע את המתלון לשלם לו כסף.

משהמשיכו גניבות הסולר, באמצע שנת 2017 פנה המתלון לבן דודו וביקש לקבוע פגישה נוספת עם המשיב. בפגישה הכחיש המשיב אחריות לגניבות אך הציע למתלון לשכור שומר ולפתור את בעיית הגניבות. המתלון בשל חשש מהמשיב, אמר לו שיחשוב על כך.

לאחר הפגישה, ומשך חודשים רבים נמשכו גניבות סולר מהחברה, והמשיב שב ואמר למתלון מספר פעמים להעמיד שומר.

ביום 25.1.19 לאחר שאביו של המתלון הבחין כי שוב נגנב סולר, פנה המתלון לבן דודו וביקש פגישה נוספת עם המשיב. המתלון חשש מהמשיב ולכן ביקש מהעובד שלו ס.ע. ללוותו לפגישה.

המתלון הגיע עם ס.ע. לפגישה במשק של בן דודו, היו במקום בן הדוד, המשיב ואחר שזהותו אינה ידועה. המשיב פנה אל ס.ע. הרחיקו, ואיים עליו שלא יתערב כי אחרת יקרע אותו לשניים. המשיב אמר למתלון להתלוות אליו למקום מרוחק יותר, שם אמר לו שהכל ביניהם סגור ושלא יערב אף גורם אחרת לא יהיה לו שקט ולא יהיה מי שיגן עליו. באותה עת הגיע רכב ממנו ירדו שניים: האחד עם סכין והשני עם אלה, המשיב תפס את המתלון בצווארו, מנע ממנו לזוז, האיש עם הסכין חתך את המתלון באגודל יד שמאל והאיש עם האלה היכה בכף רגלו של המתלון עם האלה. המתלון הצליח לברוח לבית הסמוך והתקשר למשטרה. בעקבות התקיפה נגרמו למתלון שבר בכף הרגל ושריטות מדממות בחזה ובאגודל יד שמאל.

המשיב, במעשיו המתוארים, עשה שימוש שלא כדין בכוח ואיים על המתלון בעל פה ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו, או הטיל עליו אימה בדרך אחרת, כדי להניע את המתלון לעשות מעשה. המשיב היה שותף לתקיפת המתלון ולגרימת חבלה של ממש, ואיים על העובד של המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה.

5. ב"כ המבקשת טען כי התשתית הראייתית מתבססת על הודעותיו של המתלונן אשר במשך 12 שנה נסחט על ידי המשיב, המתלונן מתאר את האירועים המפורטים בכתב האישום. הפנה להודעותיו של ס.ע., עובד של המתלונן שהיה נוכח באירוע התקיפה, לתעודות הרפואיות של המתלונן, להודעה של עובד נוסף יאן חייטוב ששמע מספר פעמים שמבקשים מהמתלונן תשלום עבור שמירה, הבחין בגניבת דלק ואף רדף אחר הגנב, אך לא השיגו.

עוד הפנה ב"כ המבקשת להודעות של אחיו ואביו של המתלונן אשר הגיעו לבית השכן אליו ברח המתלונן לאחר שהותקף, להודעה של דודתו, אשר בחצר ביתה התרחש האירוע, היא הבחינה בהמולה, שמעה צעקות ולכן הזמינה משטרה. הפנה להודעותיו של המשיב - לשקריו.

6. ב"כ המשיב טען שכתב האישום מתאר אירועים שהתרחשו לפי 9 שנים ולפני שלוש שנים, כתב האישום מרמז כי המתלונן משליך על המשיב את האחריות על גניבות הסולר מעסקו, ללא כל ביסוס ראייתי, לדבריו אין בדל ראייה בתיק, שהנזקים שנגרמו למתלונן, ככל שנגרמו, נגרמו על ידי המשיב. לדבריו כתב האישום מתאר ניסיונות סחיטה שנמשכו על פני למעלה מעשור, ללא כל הצלחה, שכן המתלונן לא נסחט ולא שילם דבר למשיב.

לדבריו, כל המפגשים שמתוארים בכתב האישום היו ביוזמתו של המתלונן, לבקשתו, ובמקום שנקבע על ידי המתלונן. לדבריו אין מחלוקת שהמשיב לא החזיק בסכין או באלה ולא עשה בהן שימוש, לדבריו המתלונן לא נדקר ואף לא שברו לו רגל באלה, אלא שניסה לברוח דחף את תוקפיו ונחתך מהסכין באגודלו.

ב"כ המשיב טען כי התיק נחקר בצורה שערורייתית ומבישה על ידי חוקר משטרתי אשר רודף את משפחתו של המשיב מזה שנים. לדבריו החוקר עדכן את המתלונן בכל מהלך החקירה, עדכן אותו מה העידו העדים, הבטיח לו שהעדים ימסרו גרסה, הבטיח לו שהדודה שלו, אשר לא מסרה גרסה מספקת "תקבל טיפול טוב", עדכן את המתלונן שהמשיב מסר גרסה שקושרת אותו, סיפר לו תוך לגלוג על המשיב, כי החרימו למשיב את הרכב וכשהגיע לתחנת המשטרה לשחרר את הרכב, הודיעו לו על מעצרו.

ב"כ המשיב הפנה לאופן בו התייחס החוקר אל הדודה: "תסתמי את הפה בבקשה, יעצרו אותך בסוף", לכך שהחוקר התייחס באופן לא מכבד למשיב.

ב"כ המשיב הפנה למוטיבציה שהביע החוקר בפני המתלונן "לשרוף" את לוגסי, לעצור את אחיו של המשיב, לקיים את הבטחתו שהמשיב ילך לבית הסוהר. הפנה לכך שהחוקר הפעיל לחץ על העדים.

ב"כ המשיב הלן על התנהלותו של המתלונן במהלך החקירה: על כך שהמתלונן הציע למשוך זמן בחקירה (כשהמשיב עצור) על כך שהמתלונן אמר לחוקר לעצור את הדודה והדוד עד שימסרו גרסה "כמו שצריך". לדבריו, המתלונן התקשר לאיים על הדוד עת היה בנוכחות אשתו ובתו. הדוד התייצב במשטרה להגיש תלונה וסולק על ידי אותו החוקר אשר סגר את התלונה.

ב"כ המשיב הפנה לסתירות בהודעותיו של המתלונן, לכך שטען שלא זיהה את אלו שתקפו אותו עם סכין ואלה אך בהמשך מסר כי התוקפים הם אחיו של המשיב. טען שפעם המתלונן מסר שנחבל כתוצאה מהתקיפה, פעם סיפר שנפל מטרקטור ולרופאים סיפר שנפל מסולם.

הפנה לכך שהמתלונן אומר לחוקר כי ס.ע. לא קיבל ממנו אישור להעיד בעדות הראשונה, אך יקבל "אור ירוק" בעדות השניה וימסור עדות "כמו שצריך".

ב"כ המשיב הפנה לעדותו של א.ח., אחיו של המתלונן, שסותרת את גרסת המתלונן באשר לאופן שבירת הרגל, לכך

שא.ח. הציע "לבנות תיק יפה במקום כל הסיפורים", והחוקר אומר לו שיש להם עכשיו חוקר צמוד, שהוא יקח למשפחתו של המשיב את כל כלי הרכב.
ב"כ המשיב הפנה לכך שלוגסי, שהוא חברו של המשיב סיפר שהמתלון דרש ממנו פיצוי של 100,000 ₪ על הנזקים של הסולר.

7. לאור המחלוקת הראייתית לקחתי את התיק לעיוני.

הראיות שבתיק החקירה

8. עסקינן בתיק חקירה עב כרס, המכיל הודעות רבות, אשר כולן כתובות, מצולמות ומתומללות, עימותים ומסמכים רבים נוספים.
9. על מנת לעשות סדר בדברים, מצאתי לנכון לחלק את הראיות בתיק למספר קבוצות לפי טיבן ומהותן:
- א. ראיות הנוגעות לנזקי הרכוש שנגרמו למתלון ולמשפחתו.
- ב. ראיות הנוגעות לדרישות הכספיות של המשיב מהמתלון וראיות הנוגעות לדרישות המשיב מהמתלון לשכור ממנו שירותי שמירה במטרה להפסיק את נזקי הרכוש.
- ג. ראיות הקושרות את המשיב לנזקי הרכוש.
- ד. ראיות הנוגעות לאירוע האלים מיום 25.1.19.
- ה. ראיות המלמדות על המורא של המעורבים מהמשיב.
10. להלן אתייחס לכל אחת מקבוצות הראיות שבתיק.

ראיות הנוגעות לנזקי הרכוש שנגרמו למתלון ומשפחתו

11. בתיק החקירה מספר הודעות שמסרו המתלון ובני משפחתו, במהלך השנים, על גניבות רכוש ונזקים (הודעות שנמסרו בזמן אמת) (לתיק החקירה צורפו תלונות המתלוננים מתיקי הפל"א הרלוונטים):
- ביום 18.9.09 נפרץ הרכב של אביו של המתלון נגנב משם התיק ובו הקודים של כל כלי הרכב, מפתחות הבית והמחסנים. באותו ערב נפרץ גם ביתם ונגנב רכוש רב מהכספת ומהבית.
 - ביום 30.6.10 הוצתו 2 משאיות של אביו של המתלון במושב ערוגות.
 - ביום 12.3.13 פרצו לרכבו של המתלון שחנה בחצר המלכה וגנבו מהרכב של צ'קים וכסף מזומן בסך 23,000 ₪.
 - במאי 2013 - פרצו לביתו של המתלון, גנבו רכב ב.מ.ו. בשווי של כארבעה מליון.
 - ביום 1.12.18 גנב רכב מונע שהשאיר המתלון במשק שלו למשך דקות ספורות, כשהמפתחות בתוך הרכב. המתלון בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 7) סיפר שבמצלמות האבטחה שלו ושל השכנים ניתן לראות שנסע אחריו רכב קאיה כמו של משפחת המשיב, הגנב עלה לרכבו ונעלם. הרכב אותר בשטחים של מושב ערוגות. (מצלמות האבטחה לא נבדקו)
 - המשותף לכל התלונות שלעיל הוא שהמתלון, אביו ואחיו אשר הגישו את התלונות לא מסרו בזמן אמת במי הם חושדים, הגם שמהודעותיהם בתיק זה עולה כי הם חשדו שהמשיב מעורב בכל נזקי הרכוש שלעיל.

12. בתיק החקירה ראיות לגבי שני מקרי גניבת סולר בהם הבחינו בזמן אמת בגנבים בעת שגונבים סולר מהמשאיות של המתלון. גניבות שבוצעו בעת האחרונה:

· גניבת סולר ממשאית מיום 19.1.19 : בתיק הודעתו של יאן חייטוב, גיסו של המתלון מיום 12.2.19 (מסמך 6). הנ"ל הבחין בגנב גונב דלק מאחת המשאיות, האיר עליו עם פנס. הגנב החל בבריחה, חייטוב רדף אחריו אך הגנב נעלם. חייטוב צילם את הג'ריקנים והצינור שבהם הגנב השתמש והעביר למשטרה את התמונות.

· גניבת סולר ממשאית מיום 25.1.19: בתיק הודעתו של אביו של המתלון, מיום 21.3.19. (מסמך 23). סיפר שביום 25.1.19 נכנס לחצר ביתו בערוגות, נסע עם חשמלית לכיוון בעלי החיים, ואז הבחין בבן אדם רץ עם 2 ג'ריקנים. הוא רץ אחריו, הגנב זרק את הג'ריקנים בשטח, ברח ונעלם. טנק הדלק של המשאית היה פתוח. האב התקשר מיד למתלון ועדכן שגונבים דלק מהמשאית.

13. בתיק הודעותיו של המתלון לפיהן הבחין כי בחודשים האחרונים צריכת הדלק בחלק מהמשאיות גבוהה והבין שהדבר נובע מגניבת דלק. (הודעת מתלון מיום 10.2.19 - מסמך 4, וכן הודעת מתלון מיום 26.3.19 אליה צורפו דוחות ריכוז חשבוניות של רכישות סולר המלמד על רכישה מופרזת של סולר בחלק מהמשאיות שבבעלותו - דבר המלמד לשיטתו על גניבת סולר).

14. בתיק דבריו של ס.ע. שנאמרו במסגרת העימות עם המשיב. (עימות מיום 17.3.19 - מסמך נ"ג). ס.ע. סיפר כי הנזק בשל גניבות הסולר הוא בשווי של 130,000 ₪ ובנוסף נזק למשאיות שכן הגנבים עשו חור במיכלי הסולר.

15. המתלון בהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 2) מציין שבגניבה מיום 19.1.19 נתפס במקום הגניבה "מפתח שוודי שאיתו שברו את מדיד הדלק או הנשם כדי לא לפתוח את הפקק שלא נעלה על זה".

ראיות הנוגעות לדרישות הכספיות של המשיב מהמתלון, והדרישות מהמתלון לשכור שירותי שמירה

16. המתלון בהודעותיו מתאר כי לאורך השנים הופנו אליו מספר דרישות שונות (סחיטה) על ידי המשיב:

17. **דרישה של המשיב מהמתלון לשלם לו 300,000 ₪** כפיצוי על כך שאביו פגע בכבודו של המשיב עת חשד שהמשיב היה קשור לפריצה לביתם בשנת 2009.

המתלון סיפר בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 7) כי בעקבות נזקי הרכוש פנה אל דודו, רון, וביקש ממנו שיפנה אל המשיב שיפסיק את מעשיו. רון קבע למתלון פגישה עם המשיב בביתו של רון, המשיב אמר למתלון שעד שלא ישלם 300,000 ₪ הנזקים לא יפסיקו, זאת בגלל שאביו של המתלון פגע בו כשהאשים אותו בפריצה לביתם. המשיב אמר למתלון שאם לא ישלם - העסק שלו יהיה פחם.

המתלון חזר על הדברים גם בהודעותיו מיום 21.3.19 (מסמך 24) ומיום 24.3.19 (מסמך 25) וגם בעימות שנערך בינו לבין המשיב, מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו).

גם אביו של המתלון סיפר בהודעתו מיום 21.3.19 (מסמך 23) כי חודש אחרי הפריצה לביתו ואחרי שהוא חשד במשיב, הגיע המשיב אל המתלון ודרש ממנו פיצוי בסך 300,000 ₪. האב שמע מהמתלון על הדרישות השונות של

המשיב לאורך השנים.

18. **בקשה של המשיב מהמתלון שהמשיב יבנה סככה לעגלים וירשום את העסק על שם המתלון** (הודעת המתלון מיום 17.3.19 - מסמך 7).

19. **דרישה של המשיב מהמתלון להפעיל בעסקו שתי משאיות של המשיב ולשלם לו תמורתן סך של 80,000 ₪ עבור כל משאית.**

המתלון סיפר בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4) כי לפני שנה הציע לו המשיב להעסיק 2 משאיות שלו ולשלם על כל אחת 80,000 ₪ בחודש. היינו 160,000 ש"ח בחודש. המתלון סירב (לדבריו משאית עושה מחזור חודשי של 50,000-60,000 ₪ בחודש, לפני הוצאות). לדבריו המשיב עזב את המקום בכעס, בעט ברכבו, ומאז החלו גניבות הסולר.

על דבריו אלו חזר גם בעימות שנערך בינו לבין המשיב, מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו). דברים דומים מסר המתלון גם בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 7) המתלון סיפר כי המשיב הגיע אליו ואמר לו שמעוניין להיכנס לעסקי הובלה. אחרי כחצי שנה שוב הגיע ואמר שקנה 3 משאיות, אחת הוא מפעיל אצל דודו צביקה והוא ביקש את שתי האחרות להפעיל אצל המתלון. המתלון סירב והמשיב אמר לו שלא שואל אותו אם הוא מסכים, וכי עליו לקחת את המשאיות ולשלם על כל אחת פדיון של 80,000 ₪. לאחר כמה זמן המשיב שוב שאל על המשאיות והמתלון אמר לו שמוכן לספק לו עבודה, אבל כמו כל קבלן שעומו הוא עובד. בלי להתחייב על סכום הפדיון. מרגע שסירב להצעת המשאיות החלו גניבות הסולר. (צביקה, מסר הודעה ביום 4.3.19 (מסמך 9). צביקה לא נשאל אם המשיב דרש ממנו להפעיל עבורו משאית).

20. **דרישה של המשיב מהמתלון לשכור ממנו שירותי שמירה.**

המתלון סיפר בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4) כי המשיב הגיע אליו לפני שנתיים ואמר לו לשים שומר ומאז כל 3 חודשים המשיב מגיע אליו ואומר לו לשים שומר, קרי לשלם לו עבור שמירה. המתלון חזר על הדברים בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 7) וסיפר כי המשיב הציע לו שמירה, המתלון סירב, המשיב אמר לו שכאשר יגנובו לו יבין שיותר זול לשים שומר. כך לדבריו: "מספר רב של פעמים, כל הזדמנות שהוא היה רואה אותי היה אומר לי קח שמירה ואם לא תיקח שמירה יהיה לך גניבות ושלא הסכמתו ככה היה לי גניבות של סולר, השיטה היא ברור: קח שומר, כלומר תשלם כסף דמי חסות בתמורה תקבל שקט".

גם בהודעתו מיום 24.3.19 (מסמך 25) סיפר המתלון כי המשיב היה מגיע אליו כל פעם עם רכב אחר, היה אומר למתלון שיש לו ציוד יקר, יש לו עגלים והוא חייב שמירה כי יש פה גניבות. כשהמתלון סירב להצעה עם המשאיות החלו הגניבות. המשיב כל הזמן היה אומר לו קח שמירה אז לא יהיו לך גניבות.

21. ישנם עדים נוספים ששמעו את דרישותיו של המשיב מהמתלון לשכור ממנו שירותי שמירה:

ס.ע., אשר עובד אצל המתלון, סיפר בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 5) כי היה נוכח כמה פעמים כשהמשיב הגיע למשרד של המתלון. שמע את המשיב מציע שמירה, המתלון סירב ואחרי זה היו הגניבות.

על גרסה זו חזר ס.ע. אף במהלך העימות עם המשיב ביום 17.3.19 (מסמך נ"ג). שם הוא מצוין ששמע את המשיב אומר למתלון "אם תיקח שמירה ממני לא יהיה לך גניבת דלק ויהיה שקט". ס.ע. שאל את המשיב "למה שהוא ישלם לך כסף" והמשיב אמר לו לא להתערב.

יאן חייטוב, גיסו של המתלון אשר עובד אצלו, סיפר בהודעתו מיום 12.2.19 (מסמך 6) כי היה עד לאירועי ניסיון סחיטה של המתלון. שמע שמגיעים אליו בדואים וביקשו ממנו כסף פרוטקשן. שמע שאמרו למתלון שישלם והם

ישמרו עליו. המתלונן סירב. הוא שמע את הדברים בבירור, עמד במרחק של כ-10 מ' מהמקום. הוא לא מכיר את האנשים שהציעו את הפרוטקשן אך חושב שיכול לזהותם. זה היה כחצי שנה לפני מועד מסירת העדות. (לא נערך לו מסדר זיהוי תמונות).

22. המשיב לאורך כל חקירותיו וכן בעימות שנערך עימו הכחיש שדרש 300,000 ₪, הכחיש שביקש בניית סככה, הכחיש שדרש העסקת משאיות, הכחיש שהציע שירותי שמירה. (ראו למשל הודעתו מיום 12.3.19 (מסמך 13)).

23. עדות נוספת לכך שהמשיב הציע שירותי שמירה, (הגם שלא למתלונן אלא לאחרים) ניתן למצוא בהודעתו של צביקה, דודו של המתלונן, מיום 4.3.19 (מסמך 9). צביקה הוא בעל חברת משאיות בערוגות. לדבריו, המשיב הגיע אליו לפני כשנה והציע לו שירותי שמירה. המשיב פנה אליו כמה פעמים. צביקה סירב. המשיב הפסיק להגיע. לדברי צביקה הוא לא נסחט ומעולם לא שילם כסף למשפחתו של המשיב. (צביקה אינו ברשימת עדי התביעה).

24. עדויות נוספות להצעות השמירה ניתן למצוא בתמלול של השיחה מיכה מיום 11.3.19. הנ"ל מסר שעם פתיחת העסק "נסיה" פנו אליו הציעו שמירה, ומזה 8 שנים הוא מקבל שירותי שמירה ואין בעיות. עובדים אצלו המשיב, ואגדי ואדם, הוא לא נסחט. הסיכום הוא שהוא מנפיק שתי משכורות כל אחת 10,000 ₪, ומקבל בתמורה שירותי סדרן, שמירה ועוד סיוע (מילוי מקררים וכו') אינו מעוניין להגיש תלונה על סחיטה כי אינו נסחט. לדבריו יש כבוד גדול, הם עושים את העבודה שלהם (עמ' 7 לתמליל).

בתיק החקירה תמלול שיחת טלפון בין החוקר לרון יפרח. בעלי אולם נסיה. (מסמך ע"ז) הנ"ל מספר "מה זה כפו עלי? אמרו לי תקשיב אני מציע לך שמירה, ביום הראשון שזה נפתח..עולה לי השמירה, אני צריך לקחת, באו אלי אנשים שצריך לקחת, לקחתי..." .

(מיכה יפרח ורון יפרח אינם ברשימת עדי התביעה).

(ראו הודעותיהם של מחמד אלנעאמי ווגדי אבו ראשד מיום 10.3.19 (מסמכים 10-11) והודעתו של המשיב עצמו מיום 12.3.19 (מסמך 13) שמאשר שעובד בחברת נסיה).

ראיות הקושרות את המשיב לנזקי הרכוש

25. כפי שעולה מהודעותיהם של המתלונן, אביו ואחיו, הנ"ל חושדים שהמשיב קשור בכל נזקי הרכוש שנגרמו להם במהלך השנים. ראו הודעות המתלונן מיום 17.3.19 (מסמך 7) הודעת אביו מיום 21.3.19 (מסמך 23) והודעת אחיו מיום 14.2.19 (מסמך 8) אלא שמעבר לחשד אין ראיות ישירות, הקושרות את המשיב (אין טביעות אצבע, DNA, מחת"קים, איכון טלפוני, צילומי אבטחה, עדי ראיה, לא נתפס רכוש גנוב), אין בדל ראיה.

26. בתיק ראיות נסיבתיות, אשר יכולות ללמד על הקשר של המשיב או משפחתו לגניבות הדלק ולהלן אפרט:

27. **הג'ריקנים הכחולים:** כמפורט לעיל בהודעתו של יאן חייטוב מיום 12.2.19 (מסמך 6), ביום 19.1.19 הנ"ל הבחין בגנב גונב דלק מאחת המשאיות, הגנב נמלט ונטש במקום את הג'ריקנים והצינור שבהם השתמש לצורך הגניבה. חייטוב צילם את התמונות.

גם ביום 25.1.19 ננטשו 2 הג'ריקנים במהלך ההימלטות של הגנב כמפורט בהודעתו של אביו של המתלון מיום 21.3.19 (מסמך 23).

בתיק הודעתו של המתלון מיום 10.2.19 (מסמך 4). לדבריו, ביום 25.1.19 מיד אחר גניבת הדלק הוא נסע למשק של דודו, רון, כי יודע ששם נמצאים המשיב ומשפחתו, והוא ראה במקום ג'ריקנים כחולים זהים לאלו ששימשו לגניבה ואת אותם צינורות ששימשו לשאיבת הדלק.

בתיק צילומים של הג'ריקנים שבאמצעותם ניסו לגנוב סולר מהמשאיות של המתלון, וג'ריקנים שנראים זהים שנמצאו במשק של רון (מסמך ק"י).

28. לטענת המתלון בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4) המשיב משתמש במחסן שבמשק של רון לכל הגניבות שלו.

המשיב בהודעתו מיום 12.3.19 (מסמך 13) ציין כי הוא מכיר את רון הרבה שנים, רון חבר של המשפחה הרבה שנים, המשיב מגיע אליו מדי פעם למשק שלו, כשנשאל אם מגיע אליו כל יום השיב "מתי שאני צריך אני הולך אליו". כשנשאל מה הוא צריך? ענה שרון חבר שלו.

רון בהודעתו מיום 13.3.19 (מסמך 14) נשאל שאלות רבות על טיב הקשר שלו עם המשיב, נשאל אם המשיב מגיע אליו כל יום למשק, מה הוא עושה אצלו, אך רון שמר על זכות השתיקה

29. לציין כי רון, אשר במשקו נמצאו הג'ריקנים הכחולים טען במהלך העימות שנערך לו כי כל מה שנמצא במשק שייך לו. (עימות בין המתלון לבין רון מיום 14.3.19 - מסמך נ"ד). לעומת זאת, בעימות שנערך בין המתלון למשיב מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו) מספר המתלון כי רון אמר לו שהציוד לא שייך לו וכשנשאל על ידי המתלון של מי הציוד, רון לא רצה להגיד לו.

30. המשיב הכחיש כל קשר לג'ריקנים.

31. רכב הסקודה שברח ממושב ערוגות בסמוך לאחר הגניבה:

המתלון בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4). סיפר כי ביום 25.1.19 לאחר שאביו דיווח על גניבת הסולר, המתלון סייר במושב עם רכבו כדי לנסות לאתר את הגנב, הבחין ברכב סקודה אוקטביה נהוג בידי המשיב, המתלון רשם את מספר הרכב בטלפון שלו. הבחין בוודאות שהמשיב נוהג ברכב, כי הוא הוא העיר עליו עם האורות וראה אותו בוודאות. הוא הבחין שהמשיב מעלה לרכב שלו את הבחור שגנב את הסולר. המשיב החל לברוח עם רכבו, המתלון נסע אחריו עם הרכב אך המשיב הצליח לחמוק.

(לציין כי המתלון לא ראה את הגנב בשעת מעשה, אלא אביו היה עד הראיה לגניבה, הרישום של המספר לא מצוי בתיק החקירה).

המתלון במהלך העימות מסר גרסה סותרת בעניין זיהוי המשיב: טען שרדף אחרי רכב סקודה, אך לא ראה מי הנהג. (עימות מיום 14.3.19 מסמך נ"ו).

המתלונן נשאל במהלך העימות לגבי הסתירה בין גרסתו בהודעתו לבין גרסתו בעימות והשיב כי לא ראה בוודאות את הנהג, אבל הוא יודע שהמשיב היה ברכב. הכיצד יודע? כי המשיב אמר לאנשים ולמתלונן עצמו שהמתלונן רדף אחריו ברכב. המשיב אמר את זה יום יומיים אחרי המרדף ודרש מהמתלונן פיצוי על כך שרדף אחריו. בהמשך העימות ציין כי המשיב לא אמר את הדברים ישירות למתלונן אלא העביר לו את המסר דרך אנשים. המתלונן לא רוצה להתייחס לאותם אנשים.

(המתלונן בשום שלב לא מסר את פרטי אותם האנשים, ואף לא מסר באף אחת מהודעותיו כי המשיב דרש ממנו פיצוי בגין המרדף הנ"ל).

32. המשיב, בהודעתו מיום 12.3.19 (מסמך 13) אישר שרכב הסקודה בבעלותו אך טען שהרכב כלל לא היה בתנועה בשעה שהמתלונן חושב שהוא ברח ממנו לאחר שאסף את הגנב. המשיב הציע שהדבר יבדק מול חברת איתוראן. (אין בתיק תיעוד של בדיקה מול איתוראן).

ראיות הנוגעות לאירוע האלים מיום 25.1.19

33. האירוע האלים מיום 25.1.19 התרחש בחצר ביתו של רונן, דודו של המתלונן, חברו של המשיב. המפגש תואם בעקבות פנייתו של המתלונן שהגיע למשק של רונן מיד לאחר אירוע גניבת הדלק, חיפש במקום את המשיב אך לא מצאו במקום, ודרש מרונן ליזום ביניהם פגישה. כשעה לאחר מכן התקשר רונן אל המתלונן ואמר לו להגיע אליו שכן המשיב נמצא במקום.

34. במקום המפגש נכחו על פי גרסתו של המתלונן: רונן, אחותו דניאלה, נכח המשיב, אחיו של המשיב - חאתם ועימם אדם נוסף, נכח המתלונן אשר הגיע למקום מלווה בס.ע. ובגיסו של ס.ע.: מוניר. במהלך המפגש הגיעו שניים נוספים ברכב קאיה (כפי הנראה אדם וראשד, אחיו של המשיב).

35. זהות הנוכחים במקום, כמו גם מה שהתרחש במהלך האירוע נתון במחלוקת. לדברי המתלונן וס.ע., המשיב איים על המתלונן ועל ס.ע., וכשהגיעו השניים הנוספים ברכב הקאיה המשיב תפס את המתלונן מאחור (כמו בחיבוק) בעוד אחד האחרים דקר את המתלונן בסכין והשני היכה עם אלה ברגלו.

36. לדברי המשיב הוא לא איים ולא תקף, הפגישה היתה ברוח טובה והסתיימה בלחיצת ידיים, לדבריו אף אחד מאחיו לא נכח במקום.

37. יתר הנוכחים באירוע לא מסרו גרסה.

38. להלן תקציר גרסאות הנוכחים במקום:

גרסת המתלונן לאירוע מיום 25.1.19

39. המתלונן בהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 2) מסר שהוא הגיע למפגש יחד עם ס.ע.. היו שם 3 בדואים אחר כך הגיעו עוד 3. הוא אמר להם שהוא חושד שהם גונבים ממנו. הם הכחישו והציעו לו לקחת מהם שמירה. לדבריו

כשהגיע רכב הקאיה עם 3-4 בדואים נוספים, הם צעקו את שמו. תפסו אותו מאחורה, חיבקו אותו. הצמידו לו סכין לצוואר, לא באמת רצו לדקור אותו. אמרו לו שיזינו אותו. הוא התחיל לברוח מהם. אחד מהם זרק לכיוונו אלה ולא פגע. ברגע שדחף אותם נגע בסכין עם ידו ונחתך. אחד התוקפים נתן לו אגרוף בשפה. בשל החשיכה הוא לא יכול לזהותם.

40. המתלונן בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4) סיפר שהגיע למפגש כשהוא מלווה בס.ע. ובדוד של ס.ע. אותו אינו מכיר. המשיב איים על ס.ע. שאם הוא יתערב הוא יזין לו את המשפחה וישחט לו את הילדים. לדבריו המשיב אמר לו להתלוות אליו. הם הלכו לכיוון סוף המשק, שם המשיב אמר לו שהוא כבר לא רוצה ממנו 300,000 ₪. שהכל סגור ביניהם. שהוא לא אחראי לגניבות ושעדיף לו לסתום את הפה כי לא יהיה מי שישמור עליו, לא המשטרה ולא הסדרנים הערבים שאיתו. בעודם מדברים הגיע רכב קאיה ממנו ירדו שניים. המשיב תפס את המתלונן בצורה של חניקה, אדם אבו ראשד אחז בסכין, קרע לו את החולצה וחתך לו את בית החזה, האחר נתן לו מכה עם האלה ברגל.

41. המתלונן בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 7) סיפר שהגיע לפגישה, שם המתנין לו רונן, המשיב, חאתם ועוד אדם אחד שלא זיהה אך מכיר אותו מהאירועים הקודמים. לדבריו המשיב תקף מילולית את ס.ע., אמר לו לא להתערב שהוא יזין אותו, ס.ע. אמר לו חלאס עם הסחיטה ואז התחילו צעקות בערבית, המתלונן ביקש משניהם להפסיק ואז המשיב ביקש לדבר עם המתלונן לבד ומשך אותו בכוח כ- 100 מטר בתוך המשק לאיזור חשוך, שם ניסה להפחיד אותו, מצד אחד לגרום לו להבין שאין לו כלום איתו מצד שני לאיים עליו שלא לערב אנשים או בדואים או משטרה ושוב אמר לו לקחת שומר והגניבות יפסיקו. הוא אמר לו את הדברים בצורה מאיימת כשפניו של המשיב קרובו לפני המתלונן, ואז החלה התקיפה עליה סיפר בעדויות הקודמות.

42. המתלונן, בעימות שנערך בינו לבין המשיב, מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו), סיפר שהגיע לפגישה, פגש במקום את המשיב, גם רונן היה שם, היה שם עוד מישהו, נדמה לו אחיו של המשיב, (אם יעברו איתו על העץ המשפחתי הוא יזהה אותו). יחד איתו הגיעו ס.ע. ודוד שלו. התחילה שיחה. המשיב לקח אותו לחלק האחורי של המשק, ביקש שס.ע. לא יהיה נוכח, הוא נענה לבקשתו, הלכו לחלק האחורי, המשיב הסביר לו שהכל ביניהם בסדר, ושאין לו שום דבר. השיחה היתה מאיימת "בהפחדה". המשיב דרש מהמתלונן לא לערב משפחות ערביות, שאף אחד בסוף לא יעזור לו. ואז לפתע הגיע ג'יפ קאיה ממנו ירדו אדם אבו ראשד וכנראה גם רמזי (הוא היה מכוסה חרמונית). המשיב תפס אותו חיבק אותו מאחורה, אדם היה עם סכין, המתלונן נדקר בחזה. והאדם הנוסף שנהג בג'יפ היה עם אלה והכה ברגלו עם האלה. שבר לו את הרגל. המתלונן סיפר שהמשיב אמר לו "קח שומר לא יהיו לך בעיות" (ראו תמלול של אותו עימות).

43. באשר לשבירת הרגל - בתיק תעודות רפואיות של המתלונן, מתאריכים 27.1.19 ו- 30.1.19 (מסמכים פ"ח-פ"ט) המלמדים על שבר ברגל. בתעודות הרפואיות נרשם כי המתלונן התלונן על חבלה שנגרמה בשל עיקום הרגל בעת ירידה מסולם המשאית.

גרסת ס.ע. לאירוע מיום 25.1.19

44. ס.ע. בהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 3) סיפר שנסע יחד עם המתלונן לפגוש באנשים. היו שם שלושה ואחר כך הגיעו עוד כך שנהיו חמישה. כולם צעקו שם. היה חושך. לא זיהה את האנשים. לא מכיר אותם, לא ראה אותם אף פעם קודם לכן. האנשים אמרו לו לעמוד בצד ולא להתערב. אז הוא עמד בצד. ראה את המתלונן בורח והוא נסע מהמקום. לא יודע על סכסוך בין המתלונן לבין האנשים הללו. יודע שכל הזמן גונבים סולר מהמתלונן - אולי זה שייך לזה.

45. ס.ע. בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 5) סיפר כי יום אחד פגש במשיב ואמר לו "לרדת" מהמתלונן כי המתלונן עובד קשה והמשיב אמר לס.ע. לא להתערב כי יש בינו לבין המתלונן "חשבון פתוח". ס.ע. סיפר שביום 25.1.19 נסעו להיפגש עם המשיב, כשיחד איתם היה בעלה של אחותו, מוניר. במקום היום שלושה אנשים. המשיב אמר לו שלא יתערב אחרת יקרע אותו לשניים. המשיב אמר לו לזוז הצידה. המשיב לקח את חן למרחק של 7-10 מ' אמר לו שאם הוא רוצה שהכל ירגע שישים שומר. המתלונן אמר לו שהוא לא מעוניין, הגיע ג'יפ קאיה, אח של המשיב ועוד מישהו שלא זיהה ירדו משם אחד נתן למתלונן מכות עם אלה, (בחור עם צלקת), השני דקר אותו. המתלונן ברח וברגע שהם שמעו משטרה הם התפזרו. ס.ע. סיפר ששלחו אליו אנשים הביתה להגיד לו לרדת מהם. ס.ע. לא מעוניין לעשות עימות איתם. כשנשאל מדוע לא סיפר את הדברים הללו בעדותו הקודמת אמר שהמתלונן אמר לו לא להגיד כלום.

46. ס.ע. במהלך העימות שנערך לו עם המשיב (17.3.19 - מסמך נ"ג) סיפר שמשיב אמר לו לא להתערב כי אחרת יקרע אותו לשניים. סיפר שזיהה את המשיב, אחר כך הגיעו עוד שניים אחד עם אלה שנתן למתלונן מכה ברגל ושבר אותה ואחד עם סכין שדקר את המתלונן. לדבריו היתה שם בחורה ועוד בחור יהודי. היו צעקות. המתלונן ברח וצעק משטרה וכולם ברחו. ס.ע. שמע את המשיב אומר למתלונן שאם יקח שמירה הכל ירגע. ס.ע. שאל את המשיב למה צריך לשלם לו והמשיב אמר לו לא להתערב. ס.ע. טען שהפגישה לא נגמרה בלחיצת ידיים כפי שטען המשיב.

גרסאות של נוכחים נוספים באירוע מיום 25.1.19

47. גיסו של ס.ע. שנכח במקום, סירב למסור עדות. לא רצה לסבך את עצמו (ראו מזכר שערך החוקר אלי אמין - מסמך ו).

48. רונן, דודו של המתלונן, אשר בחצר ביתו התקיימה הפגישה שמר על זכות השתיקה. (הודעה מיום 13.3.19 (מסמך 14) ועימות בין המתלונן לבין רונן זאב מיום 14.3.19 (מסמך נ"ד)).

49. דניאלה, דודתו של המתלונן, בהודעתה מיום 13.3.19 (מסמך 16) סיפרה ששמעה צעקות, ראתה המולה ומהפחד התקשרה למשטרה. היא לא זיהתה את הדמויות שבהמולה כי היה חושך. היא לא ראתה את המתלונן מאז האירוע ולא יודעת מה קרה לו. כשנשאלה אם ראתה את המשיב בהמולה השיבה לחוקר שיעזוב אותה כי יש לה שני ילדים קטנים.

על גרסתה זו חזרה גם במהלך העימות עם המתלונן (מסמך נ"ה). טוענת שלא ראתה דקירות ואם היתה רואה משהו היתה עוזרת למתלונן.

50. חאתם אבו ראשד, אחיו של המשיב בהודעתו מיום 2.4.19. סיפר כי מגיע למושב ערוגות כדי לקבל רטלין כי הרופא שלו בחורה לא מוכן לתת לו רטלין והרופא בערוגות מסכים. לא זוכר אם ראה ביום 25.1.19 את המשיב במשק של רונן, יכול להיות, הזיכרון שלו לא טוב בגלל הכדורים שהוא נוטל, הוא מטופל פסיכיאטרי. לפעמים הוא בא למשק של רונן כדי לתקן מכוניות. הכחיש שתקף את המתלונן ביחד עם המשיב ועם אדם. אישר שצביקה (דודו של המתלונן) נותן לו כסף, בגלל הקשר שהיה לו עם אביו. צביקה מרחם עליו ונותן לו כל חודש 400-500 ₪, כי צביקה בן אדם טוב ומחבב אותו. צביקה לא נותן את הכסף בכח אלא מרצונו. הוא הולך אל צביקה למשק וצביקה נותן לו. הכחיש שדרש כסף מהמתלונן. הכחיש סחיטה. (צביקה לא נשאל אם נותן כסף מדי חודש לחאתם).

51. אדם אבו ראשד אשר לגביו נטען שדקר בסכין את המתלונן, לא נחקר. בתיק החקירה מסמכים המלמדים על ניסיונות לאתרו, אך עד כה ללא הצלחה.

52. רמזי אבו ראשד, שלמיטב התרשמותו של המתלונן הוא זה שהיכה בו באלה, לא נחקר. אין בתיק החקירה כל תיעוד של ניסיונו לאתרו.

גרסאות של אחרים ששמעו על האירוע לאחר שהסתיים

53. בתיק הודעתו של גבע יוסף חסון מיום 19.3.19 (מסמך 20). חסון גר בשכנות למשק של רונן. חסון סיפר שביום 25.1.19 שמע דפיקות חזקות בדלת. הוא ראה בחור צעיר לבוש חגיגי, היה לו דם על היד. היה מאוד לחוץ. הוא נכנס בכח לסלון וביקש ממנו לסגור את הדלת ולהתקשר דחוף למשטרה. המתלונן סיפר לו שעשו לו "כיפה אדומה", הזמינו אותו לפגישה וקפצו עליו מספר ערבים על אלות וסכינים. חסון הרגיע אותו ובינתיים חברו ברק שהיה אצלו בבית התקשר למשטרה. המשטרה הגיעה וממש באותו הזמן הגיעו גם אחיו ואביו של המתלונן. חסון לא מכיר את המתלונן. (ברק לא מסר עדות).

54. בתיק הודעתו של אחיו של המתלונן מיום 14.2.19 (מסמך 8), האח סיפר כי המתלונן דיבר איתו מיד אחרי האירוע. הוא הגיע למקום מיד אחרי התקיפה וראה דימום בידו של המתלונן.

55. בתיק הודעתו של אביו של המתלונן מיום 21.3.19 (מסמך 23). סיפר כי ביום 25.1.19 המתלונן התקשר אליו ואמר לו שיבוא מהר כי רוצים להרוג אותו. המתלונן אמר לאביו שהוא אצל רונן. כשהאב הגיע למקום המתלונן לא היה אצל רונן אלא שני בתיים לידו. שיחת הטלפון לא היתה מהטלפון של המתלונן אלא מהטלפון של השכן. לדבריו המתלונן סיפר שעשו לו "כיפה אדומה" שהמשיב ואחיו תקפו אותו.

גרסתו של המשיב לאירוע מיום 25.1.19

56. המשיב בהודעתו מיום 12.3.19 (מסמך 13) תחילה לא זיהה את המתלונן, בהמשך טען שהיה בפגישה עם המתלונן ביום 25.1.19, הוא הגיע לבד, לא היה איתו אף אחד מהמשפחה, המתלונן הגיע עם הרבה אנשים. המתלונן ביקש ממנו שמירה והוא אמר לו שאינו מעוניין לשמור אצלו ושיחפש שומר אחר. טען שהמתלונן אמר לו שהוא יודע שהוא לא קשור לגניבות. טען שלא היתה כל תקיפה, שהם נפרדו כידידים, אין לו הסבר כיצד המתלונן נחבל ברגלו.

57. המשיב מיום 18.3.19 (מסמך 19) כשנשאל על הארוע מיום 25.1.19 השיב שכבר ענה על השאלות בנושא.

58. בתיק הודעתו של המשיב מיום 24.3.19 במסגרתה שמר על זכות השתיקה.

59. המשיב בעימות מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו) טען שלא הציע שמירה. שלא סחט, שלא תקף, שהמתלונן הוא שיזם את הפגישה שהסתיימה בלחיצת ידיים. שהמתלונן ביקש ממנו שמירה אבל אין לו חברת שמירה. לדבריו רון סיפר לו שהמתלונן אמר שהוא נפל ליד הבית של רון והמתלונן סתם מעליל עליו.

ראיות הנוגעות למורא שמטיל המשיב על הסובבים אותו

60. עיון בתיק החקירה מלמד על הפחד מהמשיב, פחד שאחז את המעורבים, ואת אלו שבחרו שלא להיות מעורבים. על הפחד ניתן ללמוד בין היתר מהדברים הבאים:

61. אביו של המתלונן, סיפר בהודעתו מיום 21.3.19 (מסמך 23), כי חושב שהמשיב ומשפחתו קשורים בכל הנזקים שנגרמו להם. גם בשריפת המשאיות חשד בו אך פחד להגיד זאת במשטרה כי זה "יעלה לו ביוקר". לדבריו, המתלונן מאוד טרוד בעקבות כל מפגש עם המשיב. הוא לא מספר לו את כל הפרטים כדי לא להדאיג אותו ולא לצער אותו.

62. גם בתחילת הפרשה בתיק הנוכחי המתלונן פחד למסור הודעה כנגד המשיב. הדברים נלמדים מהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 2). המתלונן לא רצה למסור את השמות של מי שמגיעים לסחוט אותו. יסכים לדבר רק עם הימ"ר. לדבריו כל פעם שפנה למשטרה זה רק הזיק לו. הוא חושש לחייו. יודע שהמשטרה לא תשמור עליו. אמר שהחיים שלו לא יהיו קלים עד שהוא לא יפתור את זה והוא לא יודע איך לפתור את זה.

(השוטר שילוני אשר הגיע לזירת האירוע ציין בדו"פ (מסמך ג) כי המתלונן מסרב לשותף פעולה וידבר רק עם קצין בכיר, גם ס.ע. שנכח במקום לא שיתף פעולה, בהנחיית המתלונן).

לציין כי המתלונן הגיע לתחנת המשטרה, בעצת אחיו, עוד לפני שהלך למפגש עם המשיב, שכן אחיו המליץ לו לעדכן את המשטרה והבלשים, אך לאחר שהמתין לחוקר והיה לחץ במקום הוא עזב את המקום והלך (הודעה מיום 17.3.19 מסמך 7).

63. המתלונן בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 4) סיפר כי מרוב פחד, כשהוא הלך לקבל טיפול רפואי אחרי התקיפה טען שנפל מטרקטור. לדבריו ס.ע. לא סיפר כלום בהודעתו הראשונה כי הוא אמר לו לא לספר, בשל הפחד ממשפחת אבו ראשד. לדבריו המשיב איים עליו שלא "יפתח" לא למשטרה ולא לאף אחד אחרת לא יהיה לו שקט

כל החיים ואף אחד לא ישמור עליו באמצע

הלילה. לדבריו הוא לא הגיע למשטרה כי חשש להתלונן. וגם לחקירה זו התייצב רק כי המשטרה הביאה אותו בכח. (בתיק החקירה דוח עיכוב שערך השוטר אלכסיינקו (מסמך ה') אשר עיכב את המתלונן לצורך גביית העדות שלעיל.
64. ס.ע. בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 5) נשאל על ידי החוקר מדוע במהלך התקיפה לא התערב לטובת המתלונן והשיב: "הם היו 5 אנשים וזה היה מסוכן, בגלל זה לא רציתי להגיע למצב הזה, אמרתי להם תרדו ממנו ואז מונויר (המשיב) איים עלי ושלחו לי אנשים הבית שאני ירד מהם. הם לא גברים." לדבריו גם גיסו לא התערב: "לא עשה כלום, הוא דיבר עם אחד מהם. לנו קשה במגזר להתערב כי הם יכולים לשלוח לנו אנשים וזה מסוכן, אנחנו מעדיפים לא להתערב" ס.ע. לא הסכים לעשות עימות. כשנשאל מדוע לא סיפר את הדברים הללו בעדותו הקודמת אמר שהמתלונן אמר לו לא להגיד כלום.

65. ס.ע. סיפר (במהלך העימות עם המשיב מיום 17.3.19 - מסמך נ"ג) כי נפגש עם המשיב בתחנת דלק, במועד המוקדם לאירוע האלימות, והמשיב אמר לו לא להתערב ושאלם יתערב לא יהיה לו טוב עם המשפחה שלו. המשיב גם פנה למשפחתו של ס.ע. להגיד להם שס.ע. לא יתערב.

66. כאמור גיסו של ס.ע. שנכח באירוע סירב למסור עדות. החוקר אלי אמין ציין במזכר (מסמך ו) כי התקשר אל מונויר (גיסו של ס.ע.) לזמנו לחקירה אך מונויר מסר שלא רוצה לבוא ולא רוצה לסבך את עצמו ולא מוכן למסור עדות.

67. על החשש מהגשת התלונה כנד המשיב ניתן ללמוד מהודעתו של אחיו של המתלונן, מיום 14.2.19 (מסמך 8), בעיקר מהתמלול של הודעה זו. האח הביע חששות למסור עדות, על רקע חשש שהמשיב ישוחרר, חשש שבית המשפט והמשטרה משתפים פעולה על המשיב, ניתן להתרשם כי האח ניסה לשכנע את המתלונן שלא להגיע למסור עדות. על רקע החששות הללו אמר לו החוקר את המשפט שציין ב"כ המשיב, (עמ' 21 ש' 12 לתמלול): "א. א., עכשיו זה אישי, אישי עכשיו, אישי, עכשיו יש לכם חוקר צמוד למשפחת ח., צמוד, הבנת אותי מה אני אומר לך? צמוד".

68. על הפחד מהמשיב ניתן ללמוד מתשובתה של הדודה דניאלה בהודעתה מיום 13.3.19 (מסמך 16) כשנשאלה אם במהלך אירוע התקיפה ראתה את המשיב בהמולה. דניאלה השיבה לחוקר שיעזוב אותה כי יש לה שני ילדים קטנים.

69. על הפחד של דניאלה מהמשיב ניתן ללמוד גם מהמסרונים ששלחה למתלונן (מסמך ק"י) שם רשמה: "כמו שעכשיו דיברת על מונויר ליד אנשים אז אני בטוחה שדיברת עוד הרבה פעמים וזה הגיע בוודאי לאוזניו והוא בטח לא ישב בשקט - זה עניין של כבוד, אז אני מציעה לך בשבילך להוריד פרופיל וכל בעיה שיש לך תפנה למשטרה מבלי ללכלך עליו או על רונן... " ובהמשך: ביום 26.1.19: ".. למה אתה עוד יותר מחמם את העניינים? ... תפסיק אני מפחדת עליך..."

התערבותו של יוסי לוגסי

70. תוך כדי שהחקירה מתנהלת הגיע אל המתלונן יוסי לוגסי כדי להנחותו "להוריד רגל" מהתיק: המתלונן בהודעתו מיום 13.3.19 (מסמך 15) סיפר כי לוגסי הגיע אליו היום למשרד ואמר לו שהמשיב הונחה להגיע להסדר באופן שהמתלונן יוריד את הרגל מהעניין ויותר הוא לא ישמע מקיומם. נאמר למתלונן שהוא לא חייב להיות ברור בזמן העימות. למשל - לא לזהות את המשיב.

לדברי המתלונן בהודעתו מיום 14.3.19 (מסמך 17) לוגסי סיפר לו ששני אחיו של המשיב הגיעו אליו בוכים כדי שהוא יזמין את המתלונן לשיחה ויעשה הכל כדי שהמתלונן יבטל את התלונה. המתלונן הסביר ללוגסי שהכל כבר נאמר במשטרה ולוגסי אמר לו שלפחות בזמן העימות ינסה לטשטש ראיות, כדי להפיל את התיק, ובתמורה לכך, לוגסי התחייב בפניו שאף אחד ממשפחתו של המשיב לא ידבר איתו יותר, לא יפנו אליו ולא יסבו לו נזקים. השיחה הזו מוקלטת. בתיק תמלול של השיחה הנ"ל מיום 14.3.19 בין לוגסי למתלונן (מסמך ע"ג). בשיחה לוגסי מבטיח שמהיום הם לא מתקרבים אל המתלונן ואם הם לוקחים לו הם צריכים לשלם. לוגסי אומר למתלונן שהוא צריך להאמין ללוגסי, לא להם. שהם עכשיו מתחננים, זאת אומרת שהם הבינו. לוגסי הבטיח שמעכשיו יהיה למתלונן שקט. המתלונן שואל אותו "אז מה, אני יוציא את עצמי מול המשטרה עכשיו שקרן?" ולוגסי עונה לו: "עדיף, זה מה שאתה לא מבין, צריך להבין, עדיף". בתמלול מתועד שהמתלונן ביקש שיחזירו לו 100,000 ₪. מתועד איך לוגסי מנחה את המתלונן לא לזהות את המשיב בעימות. בעניין פנייתו של לוגסי ראו גם הודעתו של אחיו של המתלונן. (הודעה מיום 19.3.19 - מסמך 22).

לוגסי בהודעתו מיום 17.3.19 (מסמך 18) אישר שקיים מפגשים ושיחות עם המתלונן אך הכחיש שניסה להדיחו. הכחיש שניסה לשכנעו להסיר את התלונה. הכחיש שביקש ממנו לא לזהות את המשיב. כשנשאל למה אמר למתלונן "מרגע זה אתה תחת חסותי והם לא יתקרבו אליך" אמר זה נאמר מתוך דאגה למתלונן. לדברי לוגסי בהודעתו מיום 19.3.19 (מסמך 21) שמע מהמתלונן את הסיפור, כל כך כאב לו על המתלונן שהיה מוכן להתערב בשבילו. חזר והכחיש שניסה להדיח את המתלונן. טען שלמיטב ידיעתו המשיב לא ידע על שיחתו עם המתלונן.

בתיק צילומים ממצלמות האבטחה של המתלונן שרואים את לוגסי אצלו במשרד. (מסמך ע"ו), תמלול של השיחה מיום 17.3.19 בין לוגסי לבין המשיב. (מסמך ע"ה), תמלול של השיחה מיום 13.3.19 בין לוגסי לאחיו של המתלונן (מסמך ע"ד).

המשיב בהודעתו מיום 18.3.19 (מסמך 19) הכחיש ששלח את לוגסי להדיח את המתלונן שלא יעיד נגדו. טען שהוא במעצר ולא פנה לאף אחד כדי להדיח אף אחד.

לסיכום

71. כתב האישום מייחס למשיב מסכת של סחיטה כלפי המתלונן, מסכת שהחלה לפני כ- 10 שנים. הסחיטה שינתה פניה במשך השנים. התיאור המפורט בכתב האישום מבוסס על הודעותיו של המתלונן. באשר לדרישת הפיצוי בסך 300,000 ₪, יש לכך תזכורת גם בהודעת אביו של המתלונן. באשר לדרישה להעסיק שומר יש 2 עדים נוספים ששמעו באוזניהם את הדרישה הנ"ל מספר פעמים (ס.ע. וחייטוב).
72. בתיק החקירה תיעוד כל נזקי הרכוש שנגרמו למתלונן לאורך השנים, התיעוד מבוסס על הודעות שהגישו המתלונן ובני משפחתו במהלך השנים ביחס לכל אחד מהאירועים.
בתיק ראיות לשני מקרי גניבת סולר מהעת האחרונה בהם נצפו גנבים על ידי מר חייטוב ועל ידי אביו של המתלונן, בשעת גניבת סולר מהמשאיות של המתלונן. כמו כן חשבוניות המלמדות על רכישה מופרזת של סולר, עובדה שיכולה ללמד על גניבת סולר.

73. בתיק אין כל ראייה ישירה הקושרת את המשיב ומשפחתו לגניבות ולנזקים הללו. בתיק תיעוד של ג'ריקנים זהים לאלו שהשתמשו הגנבים, ג'ריקנים שנמצאו זרוקים במשק של רון. אין ראייה שקושרת המשיב לג'ריקנים הנ"ל. בתיק הודעתו של המתלונן שהבחין במשיב מעלה אל רכבו את הגנב של הסולר מיד לאחר הגניבה ונמלט עם רכבו, ומנגד הודעה סותרת של המתלונן שלא זיהה את המשיב ברכב, אלא אחרים סיפרו לו (לא מסר את שמותם של האחרים). אין די במפורט כדי לקשור את המשיב לעבירות הגניבה, בוודאי לא ברמה של ראיות לכאורה. 74. העדרה של תשתית ראייתית ביחס לביצוע הגניבות (עבירות שכלל לא מיוחסות למשיב) אין בה כדי לשמוט את הקרקע תחת העבירה של סחיטה באיומים.

75. יש תשתית ראייתית לכאורית מספקת, כדי לבסס את הטענה שהפניה החוזרת ונשנית של המשיב אל המתלונן "להעמיד שומר כדי להפסיק את הגניבות", חרגה מגדר היותה "טיפ" או "עצה טובה" ומקימה את העבירה של סחיטה באיומים גם בלי ראיות הקושרות את המשיב לגניבות.

76. ראו בעניין פסק דינו בית המשפט העליון בע"פ 6368/09 **מתן זקן נ' מדינת ישראל** (12.7.10) אשר סוקר את המבחנים הקיימים בפסיקה לעניין ההבחנה בין "עצה" לבין "איום":

"אכן, הלכה פסוקה היא כי יש להבחין בין 'איום' כמשמעו בסעיפים 192 ו-428 לחוק העונשין לבין עצה או אזהרה שאין באות בגדר עבירות האיומים שבחוק העונשין ... בעניין ליכטמן הוצגו על ידי השופטים ברק וגולדברג שני מבחנים לשרטוט קו הגבול בין איום לבין אזהרה - מבחן השליטה ומבחן המהות בהתאמה:

"קו הגבול בין איום לבין אזהרה אינו מדויק. דומה כי ניתן להיעזר במבחן העזר הבא: האם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשות של הסכנה שעליה הוא מתריע. אם התשובה היא בחיוב - הדובר שולט על התממשות האזהרה - יש לראותו כמאיים, ולא אך כמזהיר" (השופט ברק, שם, עמוד 384)

"המבחן המכריע לרכיב "האיום" הוא מבחן "המהות". דהיינו, מה מהותם וטיבם של הדברים שנאמרו" (השופט גולדברג, שם, עמוד 379)

הנשיא א' ברק הציג דוגמא נוספת על מנת להסביר "איום" מה הוא: "ראובן אומר לשמעון: "אם לא תשלם כסף תקבל מכות". זו עצה טובה, אם המרביץ הוא לוי, שאינו קשור כלל (לעניין המכות) לראובן. זהו איום אסור אם המרביץ הוא ראובן עצמו. הבחנה זו חשובה היא. אם לא נעמוד עליה ועל שכמותה, קיים חשש כי מרביתם של האיומים יהפכו לעצות טובות" (שם, עמוד 385). כדי לחדד את הנקודה הייתי מוסיף כלי עזר לסיווג עבירה כעבירת איום בדוגמא האמורה: יש לשאול האם ראובן באמרו - "אם לא תשלם כסף תקבל מכות" - מעוניין ברישא או שמא חרד מהסיפא של הדברים. לאמור, האם ראובן משמיע את הדברים כדי להביא את שמעון למסור את הכסף. תשובה חיובית לשאלה תצביע על כך שראובן ביצע עבירת איום. זאת, אפילו אם ראובן אינו המרביץ ואף אינו נהנה מקבלת הכסף. לעומת זאת, אם מטרתו היחידה של ראובן היא להביא לכך ששמעון לא יוכה ואין לראובן כל קשר לאפשרות ששמעון יוכה או ישלם את הכסף - כי אז ראובן בגדר מזהיר או מייעץ.

לצד מבחן השליטה ומבחן המהות שהובאו לעיל ניתן להציע מבחן אחר, אשר לטעמי יסייע במלאכת ההכרעה בתיק זה - מבחן ההקשר. על פי המבחן המוצע יש לשאול שלוש שאלות: האחת, מה אמר. השנייה, מי אמר. השלישית, מדוע אמר. מבחן ה'מה' מתמקד בשאלת מעשה העבירה. כמובן, ניתן לבצע פעולת איום גם ללא מילים אלא באמצעות סימנים או התנהגות אחרת. ברם, פשיטא, ללא מעשה - אין עבירה. מבחן ה'מי' נועד לבדוק את הקשר בין הנאשם לבין מעשה האיום. בדרך זו ניתן ללמוד על אופיו של מעשה האיום. מבחן ה'מדוע' מטרתו לבחון את הכוונה העומדת מאחורי המעשה כנדרש בפלילים. יש לשקלל את שלושת המבחנים - מה, מי ומדוע - על מנת להגיע להכרעה האם בוצעה עבירת איום. במובן זה, המבחנים הינם משולבים. מבחן זה נחוץ במיוחד במקרים בהם הסוחט באיומים מדבר בטון רך ובמתק שפתיים. לעתים, גם שפה המשוחה בדבש טומנת בחובה עוקץ ואף איום בארס קטלני. אין לבדוק את קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי מבחנים טכניים, כאילו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקרקעין. לא ניתן לצפות כי הסוחט באיומים יכריז בפני המאויים על כוונתו לעבור עבירה זו. המבחן נותר בעיקרו אובייקטיבי וכללי המשפט הפלילי עומדים לצדו של הנאשם. עם זאת, ההקשר של המעשה עשוי ללמד על כך שהאמרה המרומזת מהווה באופן ברור סחיטה באיומים.

במובן הרחב יותר, מבחן ההקשר נחוץ על מנת לבחון את כל הפרמטרים של עבירת סחיטה באיומים. העובר עבירה זו עלול לטעון כי לא איים, שכוונתו הייתה אך להזהיר או לייעץ וכי אינו הגורם אשר אמור להפעיל כוח. כמובן, בחינת ביצוע העבירה אינה נעשית אך ורק על פי עמדת הנאשם. מכאן הצורך לבחון את הקשר הדברים. נדמה כי דווקא בתיקים בהם ראובן סוחט באיומים את שמעון באמצעות פנייה ללוי או לארגון פשיעה שלוי עומד בראשו, ראוי להתייחס למהות המעשה ולשליטה של ראובן בנעשה באופן הנאמן יותר למציאות".

77. התשתית הראייתית הלכאורית שבתיק זה, כאשר הפניה אל המתלון לרכוש מהמשיב שירותי שמירה חזרה על עצמה, לכאורה, פעמים רבות, תוך שמלווה באמירה כי זה יפסיק את הגניבות, כשברקע סובל המתלון ממכת גניבות, יש בה כדי לספק בסיס סביר להרשעה בעבירת הסחיטה באיומים.

78. באשר לאירוע האלים מיום 25.1.19, בתיק ראיות לכאורה מספיקות לכך שהמשיב סחט בכח את המתלון קרי דרש ממנו לא לערב משטרה ואחרים כי לא יהיה מי שיגן עליו, דרש ממנו שמירה כדי שהגניבות יפסקו, איים על ס.ע. שיקרע אותו ותקף את המתלון ביחד עם שניים אחרים, באופן שהמשיב החזיק את המתלון מאחור בעוד שאחיו דוקר אותו בסכין ואח אחר מכה ברגלו באלה. התקיפה גרמה למתלון לחתך ביד, חתך בחזה ושבר ברגל. הראיות לאירוע מיום 25.1.19 מבוססות על הודעתיו של המתלון, הודעתיו של ס.ע. שנכח במקום, שיחה של דניאלה למשטרה, הודעתו של השכן שאל ביתו נמלט המתלון, הודעותיהם של אביו ואחיו של המתלון אשר שמעו על האירוע מיד לאחר שהסתיים והגיעו למקום, צילומים של השריטות, תעודות רפואיות בנוגע לשבר ברגל.

לציין כי חלקו של המשיב בתקיפה אינו כולל את השימוש בסכין או באלה, אלא תפיסתו (חניקתו) של המשיב, והגשתו לאחרים שדקרו אותו והיכו אותו באלה. (התוקפים האחרים לא אותרו ולא נחקרו). אין מחלוקת כי האירוע האלים התרחש במהלך מפגש שתואם על ידי רון על פי בקשתו של המתלון. העובדה כי היוזמה למפגש היתה של המתלון ולא של המשיב, אין בה כדי להפחית מחומרת המעשים, ואין בה כדי להשפיע על התשתית הראייתית הקיימת בתיק.

79. המשיב כפר בכל המיוחס לו, כפר בסחיטה, כפר בתקיפה, כפר באיומים, כפר בכך שהציע למתלון שירותי שמירה, ובכל שאר הדרישות שיחס לו המתלון. המשיב הכחיש כל קשר לעבירות הרכוש.

80. לא נעלמו מעיניי פעולות חקירה שניתן היה לבצע ולא בוצעו - חקירתם של שני התוקפים האחרים אדם אבו ראשד ורמזי. (בתיק ניסיונות לאיתור של אדם, אין כל ניסיון לאיתור של רמזי). לא נערכו למתלונן, לס.ע. ולחייטוב מסדרי זיהוי תמונות, על מנת לזהות את אלו שהגיעו למשרד להציע שמירה ואת אלו שתקפו באלה וסכין. לא נבדק האיתור של המשיב כדי לבדוק את גרסתו כי במועד הגניבה השניה רכבו כלל לא היה בתנועה, צביקה לא עומת עם פרטים שעלו בנוגע אליו בעדות המתלונן ובעדותו של חאתם, לא נבדקו מצלמות אבטחה מאירועי גניבה קודמים ועוד פעולות חקירה נוספות שיכול וניתן היה לבצע. גם ללא פעולות חקירה אלו, יש בתיק די ראיות כדי לספק תשתית ראייתית לכאורית מספקת.

81. ב"כ המשיב טען כי על אף שהמתלונן טען לסחיטה של המשיב שנמשכה על פני 12 שנה הרי שבפועל לא נסחט ולא שילם למשיב ולו תשלום אחד.

העובדה שהמתלונן לא שילם למשיב אינה במחלוקת ועם זאת, עבירת הסחיטה אינה מותנית בתשלום בפועל.

ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 6368/09 מתן זקן נ' מדינת ישראל (12.7.10):

"עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין מכוונת לאלץ אדם באמצעות איום "לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו". התנהגות כגון דא, כשלעצמה, מהווה עבירה מושלמת של סחיטה באיומים ללא קשר לשאלה האם האיום השיג את מטרותיו. ברם, 'הצלחת' האיום מהווה מרכיב מחמיר לעניין הענישה, המעלה את העונש המרבי בעבירת סחיטה באיומים מ-7 שנים ל-9 שנים".

82. לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המשיב שהמתלונן ביקש מלוגסי פיצוי של 100,000 ₪ על הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מגניבת הסולר. דברים אלו אכן מעוגנים בחומר החקירה בתיק. (בשיחה המוקלטת בין המתלונן ללוגסי). המתלונן לא נשאל על כך בהודעותיו. עניין זה יתברר בתיק העיקרי.

83. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ המשיב בדבר הסתירות בהודעותיו של המתלונן, ואכן יש לא מעט סתירות ואי דיוקים בהודעות המתלונן:

כך למשל מסר המתלונן גרסאות שונות לגבי השבר ברגל, האם נגרם מנפילה מטרקטור, מעיקום רגל על מדרגת המשאית, מריצה, או ממכת אלה.

כך למשל פעם מסר כי האלה נזרקה לכיוונו ולא פגעה בו (הודעתו מיום 25.1.19, מסמך 2) ופעם אחרת מסר שהיכו בו ברגל באלה (הודעתו מיום 10.2.19, מסמך 4).

כך למשל מסר גרסאות שונות לגבי הדקירה. פעם מסר שדקרו אותו בחזה וקרעו את חולצתו ופעם מסר שרק נחתך בידו. בהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 2) סיפר כי באו אליו עם הסכין מאחורה והצמידו לו לצוואר.

כך למשל פעם מסר שהותקף בסכין ובאלה על ידי אנשים שלא זיהה אותם ופעם מסר שזיהה התוקפים שהם אדם וכפי הנראה רמזי, אחיו של המשיב.

בהודעתו מיום 25.1.19 (מסמך 2) סיפר כי הוכה מכת אגרופ בשפתיו, תיאור שלא חזר בהודעות הנוספות.

כך למשל חלקו של המשיב בתקיפה תואר על ידי המתלונן באופן שונה בהודעות השונות: בהודעה מיום 25.1.19 (מסמך 2) חלקו של המשיב התבטא בכך שתפס את המתלונן מאחורה וחבק אותו. בהודעה מיום 10.2.19 (מסמך

4) טען כי המשיב "חנק אותי והגיש אותי לאחיו אדם שהיה עם סכין" בעימות מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו) טען "תפס אותי חבק אותי מאחורה הגיש אותי לאדם עם הסכין..."
כך למשל נמסרו מספר גרסאות לגבי מספר הנוכחים במקום.

כך למשל מסר שבעת המפגש במשק של רונן המשיב ביקש ממנו להתלוות אליו אל סוף המשק (הודעתו מיום 10.2.19 מסמך 4), כך גם בהודעתו מיום 14.3.19 (מסמך נ"ו), המשיב ביקש שיתרחקו והוא הסכים, ובמקום אחר מסר שהמשיב משך אותו בכוח כ-100 מטר בתוך המשק לאיזור חשוך (הודעתו מיום 17.3.19, מסמך 7).
כך למשל המתלונן מסר גרסאות שונות לגבי המרדף אחרי המשיב באירוע הגניבה ביום 25.1.19: פעם מסר שהבחין במשיב אוסף ברכב הסקודה שבבעלותו את הגנב ובורח מהמקום ובעימות מסר שכלל לא הבחין בזהות הנהג ושמע על כך מאנשים.

כך למשל דרישת הפיצוי שדרש ממנו המשיב בעקבות המרדף שלו אחר הסקודה לא עלתה באף אחת מהודעותיו אלא רק בסוף העימות לאחר שנדרש ליתן הסבר לסתירות.
כך למשל יש פער בתיאור האיומים שהושמעו כלפי ס.ע. על פי הודעתו של ס.ע. המשיב אמר שיקרע אותו בעוד על פי המתלונן המשיב איים עליו שיזין לו את המשפחה וישחט לו את הילדים (הודעה מיום 10.2.19 - מסמך 4).

כך גם ס.ע. מסר שתי גרסאות עם פערים ביניהן, כאשר הגרסה הראשונה נמסרה לאחר שהמתלונן ביקש ממנו לא לשתף פעולה בשל הפחד להתלונן על המשיב, והגרסה השנייה נמסרה לאחר שהמתלונן ביקש ממנו כן לשתף פעולה.

84. יש בתיק החקירה הסבר לחלק מהסתירות, (אך לא לכולן), הסבר הנובע בעיקרו מהפחד של המתלונן מאשר יאונה לו כתוצאה מכך שהגיש תלונה נגד המשיב.

על הפחד שאחז במתלונן ובמעורבים נוספים בפרשה, ניתן ללמוד מחומר החקירה שמצוי בתיק, ועל כך פרטתי בהרחבה לעיל. (התנהלות האב המתלונן והאח אשר שנים כשהגישו תלונות על פגיעה ברכושם נמנעו מלציין במי חושדים, התנהלותה של הדודה דניאלה, אשר נשאלה בחקירתה אם ראתה בתוך ההמולה את המשיב וענתה לחוקר שיש לה ילדים קטנים, התנהלות גיסו של ס.ע. אשר התנגד למסור עדות על אף שהיה במקום, התנהלותו של ס.ע. שהיה במקום האירוע ולא סייע למתלונן כי איום, המשיב פנה בעבר אל בני משפחתו כדי שלא יתערב, התנהלותו של רונן, דודו של המתלונן, אשר היה נוכח בעת האירוע, שמר על זכות השתיקה ולא מסר דבר על מה שהתרחש במקום, התנהלותו של לוגסי, אשר לכאורה ניסה להשפיע על המתלונן "להוריד רגל" מהתיק ולקנות לעצמו שקט לעתיד, התנהלותם של האחרים שבחרו לשכור ממשפחתו של המשיב שירותי שמירה ושלא היו מעוניינים למסור עדות).

85. מן המפורסמות כי בשלב הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, בית המשפט אינו מכריע בשאלות של מהימנות ומשקל של הראיות, קביעות אלו שמורות למותב שדן בתיק העיקרי, ועם זאת יש בריבוי הסתירות ואי הדיוקים כדי להשפיע על עוצמת הראיות.

86. בשלב זה, בחינת הראיות שבתיק מלמדת כי קיימות ראיות לכאורה מספיקות כדי לבסס סיכוי סביר לכך שהמשיב יורשע במיוחס לו בגמר ההליך. ראו בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נ. מדינת ישראל** (15.4.96).

87. באשר להערותיו של ב"כ המשיב בדבר התנהלותו של החוקר בתיק, אשר עדכן באופן שוטף את המתלונן

בהתקדמות החקירה, סיפר לו על הגרסאות שמסרו העדים, על שיתוף הפעולה או העדר שיתוף הפעולה של העדים, לגלג בפניו על המשיב, התייחס אל המשיב ואל חלק מהעדים בצורה לא מכבדת. כידוע, חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א 2001, מקנה למתלונן זכויות כנפגע עבירה. סעיף 8 לחוק הנ"ל קובע כי נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על השלב שבו מצוי ההליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע. תקנות זכויות נפגעי עבירה, תשס"ב 2002 מפרטות את המידע אותו זכאי נפגע העבירה לקבל.

מטיעוני ב"כ המשיב, אשר בהחלט נשענים על חומר הראיות, עולה לכאורה כי המתלונן עודכן בפרטים אודות החקירה, מעבר לאלו שנקבעו בחוק זכויות נפגעי עבירה. פרטים שלא היה מקום לעדכן בהם.

88. דיון בשאלת מעצרו של המשיב, אינו הפלטפורמה המתאימה לבחינת תקינות התנהלותו של החוקר בתיק.

התנהלותו של החוקר, על אף הביקורת הרבה שהשמיע ב"כ המשיב, אין בה כדי לשמוט את הקרקע תחת התשתית הראייתית הקיימת בתיק זה.

89. **סיכומי של דבר, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה מספיקות כדי לבסס סיכוי סביר לכך שהמשיב יורשע בעבירות המיוחסות לו בגמר ההליך, בשים לב לסתירות בעדויות המתלונן ולאי הדיוקים, אני סבורה כי עוצמת הראיות אינה ברף העליון.**

עילת מעצר

90. קיימת עילת מעצר, בשל קיומו של יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור ובעיקר את בטחונו של המתלונן ומשפחתו.

91. לעניין המסוכנות ראו בש"פ 5462/17 - **שי לוי נ' מדינת ישראל**, (15/08/2017):

"בפסיקתנו נקבע כי עבירות כגון סחיטה באיומים, מעצם טבען: "מלמדות על מסוכנות הנאשם ואינן מתאימות בדרך כלל לחלופת מעצר" (ראו: בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (06.06.2011); בש"פ 5113/14 מדינת ישראל נ' אדינייב (03.08.2014); בש"פ 1409/17 מדינת ישראל נ' קדיוליץ (03.04.2017)). זאת משום שעבירות אלה מתאפיינות במסוכנות אינהרנטית ובחשש מפני שיבוש הליכי משפט ולכן קיים קושי לאיין את הסיכון הגלום בהן, בכל אמצעי שאיננו מעצר מאחורי סורג ובריח. באופן שלא מאפשר שחרורו לחלופת מעצר."

92. מסוכנותו של המשיב נלמדת לא רק מחומרת העבירות המיוחסות לו בנסיבות המפורטות בכתב האישום, אלא המסוכנות אף נלמדת מעברו: המשיב הינו יליד 1979 ולחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, נהיגה פוחזת, החזקת סכין, בגינת ריצה מאסרים של 75 יום בעבודות שירות, 4 חודשי עבודות שירות, ו- 19 חודשים.

93. קיים חשש ששחרורו של המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט, החשש נובע מעצם טיבה של העבירה ולאור ההתנהלות הנלמדת מתיק זה, לרבות ניסיונות לכאורה של אחרים להשפיע על המתלונן עוד בשלבי החקירה.

94. אומנם קיימת עילת מעצר נגד המשיב ועדיין על פי סעיף 21 (ב) לחוק ביהמ"ש מחוייב לשקול אם ניתן להשיג עמוד 20

את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה, גם במקרים בהם המסוכנות היא גבוהה.

יכול וקיימת חלופת מעצר שתספק ריחוק גאוגרפי משמעותי מהמתלונן ופיקוח אפקטיבי ואסרטיבי, שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות.

95. לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, מצאתי להידרש לעזרתו המקצועית של שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר האפשרות לאיין את המסוכנות בחלופת מעצר, שירות המבחן יבחן אם קיימת חלופת מעצר מרוחקת עם מפקחים סמכותיים שיהיה בכוחה כדי לאיין את המסוכנות. שירות המבחן ימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, במעמד
הצדדים.